

HØJESTERETS DOM

afsagt tirsdag den 9. december 2025

Sag BS-17375/2025-HJR
(2. afdeling)

Appellant, tidligere Sagsøger
(advokat Jonas Christoffersen)

mod

Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte (advokat)
(advokat Ole Spiermann)

I tidligere instans er afsagt dom af Østre Landsrets 23. afdeling den 17. marts 2025 (BS-44441/2023-OLR).

I pådømmelsen har deltaget fem dommere: Poul Dahl Jensen, Michael Rekling, Jens Kruse Mikkelsen, Lars Apostoli og Mohammad Ahsan.

Påstande

Appellant, tidligere Sagsøger, har nedlagt påstand om, at Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte (advokat), skal betale 1.990.602,65 kr. med procesrente fra den 15. maj 2023.

Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte (advokat) har påstået afvisning, subsidiært stadfæstelse.

Appellant, tidligere Sagsøger har over for afvisningspåstanden påstået frifindelse.

Supplerende sagsfremstilling

Som led i advokatundersøgelsen blev der etableret en indberetningsordning, som Person 3 den 26. september 2020 foretog en indberetning til. Af hendes indberetning fremgår:

”Jeg bliver vækket meget tidligt om morgenen i marts 2003 – Amerikannerne er gået ind i Irak. Krigen er startet og chefredaktøren kalder alle mand ombord på Afdeling i By 1. Jeg er 23 år, praktikant og kaldt ind til at sidde ved udlands-desken. Der hersker en særlig stemning på en Afdeling, når den slags sker – når historien bli-ver skabt lige foran øjnene af os, og vi er de første til at fortælle om det. Det er spændende, hektisk, sjovt, alvorligt, travlt og alt muligt andet. Det er en lang arbejdsdag – og på et tidspunkt op af dagen får jeg en be-sked på det interne beskedsystem. Det er Appellant, tidligere Sagsøger – Kaldenavn, som han bliver kaldt, der skriver: ”Vi er nogle stykker, der tager ud og får en øl efter arbejde. Vil du med? ” ...

I løbet af eftermiddagen kommer der så nogle flere beskeder – jeg husker ikke det præcise indhold af dem. Men på et tidspunkt studser jeg over én af dem – så jeg spørger: ”Hvor mange bliver vi egentlig?” Han svarer at: ”Der har været en del frafald, så vi bliver kun os tre – dig, mig og Person 4” . Person 4 er en af Stilling 9. Han er min daglige chef på flere udsendelser, og han har også fået etableret sig som lidt af en kendis gennem Program 6, der kører med nye episoder i både 2002 og 2003. Så jeg er beroliget. Jeg tænker, at det havde været mærkeligt, hvis det kun var mig og Appellant, tidligere Sagsøger – men det her gav mening. Der er sikkert bare mange, der gerne vil hjem efter en lang dag.

Da arbejdsdagen udrinder, tager vi en taxa ind mod byen. Men vi skal ikke ned i byen på værtshus alligevel – vi kan ligeså godt bare tage hjem i Appellants, tidligere Sagsøger lejlighed. Han har en flaske vin og noget. Jeg tænker godt nok, det er lidt mærkeligt – men jeg er både en fattig studerende, tem-melig starstruck og helt enkelt taknemmelig for at måtte komme med. Så jeg siger ikke noget. Da vi ankommer til lejligheden sætter vi os ind i stuen. Jeg sidder i en stol lidt ude på gulvet – til højre for døren, hvor vi kom ind i rummet. Appellant, tidligere Sagsøger og Person 4 sidder i sofaen overfor. Jeg får et glas vin i hånden. Og tænker, at jeg nok ikke skal blive så længe. Plud-selig. Ud af det blå siger den ene af dem (jeg husker det som Person 4): ”Har du egentlig nogensinde prøvet en trekant? ”

Udtrykket ”... som et dådyr i forlygter” kommer til sin ret her. Jeg fry-ser fuldstændig – og alle alarmklokker tuder tårnhøjt indeni mig. Må-ske siger jeg bare ”nej” , måske spørger jeg lige igen, hvad han egentlig mener. Jeg hører i hvert fald, de forklarer, at det er mega lækkert at have sex – to mand og en kvinde. Jeg fremstammer ”Jamen... jeg har da en kæreste. ”Svaret er: Vi er da også gift. Men hvad man ikke ved, har man ikke ondt af. Og bare rolig – vi har prøvet det her før” . Her aner jeg ikke længere, hvad jeg skal sige. Jeg forsøger at spille cool og rolig.

Men pludselig er de henne ved mig. De rører ved mig, gramser på mig, Stønner i mine ører. Kysser mig alle steder. Det er som at blive slikket i ansigtet af en golden retriever. Jeg ved ikke helt hvordan, men det lykkes mig at få fat i min taske og rejse mig op. Og jeg husker, hvordan jeg bakker febrilsk ned gennem gangen ud mod hoveddøren med de to mænd nærmest ovenpå mig. Hænder og liderlige læber. Jeg kommer ud af hoveddøren og ned på gaden.

Jeg græder hele vejen, da jeg går hjem til min studieejlighed, som jeg deler med en veninde, der ikke er hjemme. Jeg kan ikke få fat i min kæreste. Jeg er alene og dybt rystet.

Da jeg kommer hjem, opdager jeg, at der er opkald på min mobiltelefon – og en besked på telefonsvareren. Det er Appellant, tidligere Sagsøger, der siger: ”Nu er Person 4 gået. Så hvis du nu skulle have fortrudt, og bedre kan over-skue, at det bare er dig og mig, så kan du bare komme.”

Jeg havde ikke fortrudt andet, end jeg overhovedet var steget ind i den taxa. Jeg havde kvalme af skam og selvbebrejdelse.

Jeg skulle arbejde sammen med de her mennesker ikke bare dagen efter – men alle dagene derefter. Og problemet var jo, at jeg absolut ikke var interesseret i deres tilnærmelser – men omvendt var rædselsslagen for at gøre dem sure. Jeg turde ikke sige ordentligt fra, fordi de havde magt til at gøre mit praktikophold ulideligt – og sikre, at jeg ikke fik et job efterfølgende.

Noget tid derefter (nogle uger – måske en måned) skulle alle i Program 7 på kursus. Jeg kom på hold med netop Appellant, tidligere Sagsøger og Person 4. Det var et kursus, hvor der var indbygget teambuilding i form af madlav-ning – og vi skulle overnatte. Jeg tænkte egentlig, at eftersom jeg jo var taget derfra den aften – så kunne vi bare lade som ingenting. Men da jeg var kommet ned på mit værelse og var på vej i seng, bankede det pludselig på døren. Det var Person 4 og Appellant, tidligere Sagsøger. De ville høre, ”om jeg dog ikke skulle have skiftet mening – det var jo helt oplagt her...” De havde nærmest et ben indenfor døren. Murstenene i de rå vægge var gule. Gangen bag mig var ekstremt lille – og døren åbnede indad. Jeg husker det hele. Men denne gang fik jeg trods alt sagt ”nej tak” tydeligt nok til, at de til sidst – efter en del parlamenteren valgte at fortrække.

Appellant, tidligere Sagsøger er vel nok blevet kåret til Udeladt. Han er i dag Stilling 1 på Program 8 og på flere af Virksomhed A/S 1's helt store shows. Hele Danmarks darling.

Jeg gemte den besked, han efterlod på min telefonsvarer meget, meget længe. I flere år, tror jeg. Jeg ville gerne have den ud af systemet og ned på en USB, men vidste ikke hvordan – og jeg antog nok egentlig, at den bare blev, hvor den var til evig tid. Men det gjorde den ikke. En dag var den bare væk. Formentlig slettet af teleselskabet. Med den røg mit mod på at gøre noget også. Den besked var min eneste chance for at kunne dokumentere noget som helst.”

Under advokatundersøgelsen forklarede Person 3 bl.a. følgende:

”En dag i marts 2003, ca. 8 måneder inde i praktikperioden, hvor der herskede en særlig intens stemning på redaktionen grundet USA’s invasion i Irak, modtog Person 3 midt på arbejdsdagen en besked fra Appellant, tidligere Sagsøger via det interne kommunikationssystem.

Appellant, tidligere Sagsøger skrev, at de var nogle stykker, der skulle ud at have en øl efter arbejde, og han inviterede Person 3 med. Person 3 blev utrolig glad og smigret over invitationen. Hun var praktikant, mens Appellant, tidligere Sagsøger gik under navnet "Kaldenavn” og var en af Virksomhed A/S 1's "stjerner” .

Person 3 takkede ja til invitationen, og i løbet af dagen kom der en række beskeder fra Appellant, tidligere Sagsøger om arrangementet. På et tidspunkt spurgte Person 3 ind til, hvor mange der skulle med. Hun havde haft indtryk af, at der var tale om en større flok, men indholdet af en af beskederne fra Appellant, tidligere Sagsøger havde fået hende til at studse, uden at Person 3 dog kan huske præcis hvorfor. Appellant, tidligere Sagsøger svarede, at de grundet en del frafald kun ville blive tre; Person 3, ham selv og Person 4.

Person 4 var en af Stilling 9 og derfor en af Person 3's chefer i det daglige arbejde, hvorfor hans deltagelse i arrangementet beroligede hende, da hun følte, at hun kendte ham relativt godt. Person 3 erindrede, at hun på den baggrund ikke havde nogen mistanke om nogen skjult dagsorden.

Person 3 havde få måneder forinden mødt sin daværende kæreste på en skitur med Virksomhed A/S 1, så hun var nyforelsket og på ingen måde opsøgende i forhold til at indlede en intim relation til nogen andre. Kæresten var ikke ansat på Virksomhed A/S 1

Person 3 var i marts 2003 25 år gammel. Det var Person 3's vurdering, at Appellant, tidligere Sagsøger var midt i 40’erne, og at Person 4 var omkring 50 år på daværende tidspunkt.

Person 3 berettede, at det i taxaen, som hun, Appellant, tidligere Sagsøger og Person 4 tog fra re-daktionen efter fyraften, gik op for hende, at de ikke skulle på værts-hus, som hun havde troet, men i stedet skulle hjem til Appellant, tidligere Sagsøger. Hun erindrede, at hun tænkte, at det var lidt mærkeligt, men hun var en fattig studerende og temmelig "starstrucked", og da hun endvidere fortsat ikke følte, at hun havde grund til at tro, at der er en skjult dagsorden, valgte hun at følge med op i lejligheden. Klokkeren var efter Person 3's vurdering omkring 21 på det pågældende tidspunkt. De havde spist aftens-mad på redaktionen, så formålet med besøget var at drikke en "fyraftensøl" og tale om dagens oplevelser på redaktionen.

Person 3 erindrede, at hendes tanke var, at de kun skulle have et enkelt glas vin eller en øl. De havde ikke drukket alkohol på redaktionen inden afgang, og Person 3 kunne huske, at hun i taxaen gjorde sig tanker om, hvorvidt Appellant, tidligere Sagsøger og Person 4 mon havde følt sig forpligtet til at have praktikanten "på slæb", selvom der angiveligt var mange, der havde meldt afbud. Person 3 huskede derfor, at hun var meget bevidst om, at det blot skulle være et enkelt glas, og så ville hun tage hjem.

Appellant, tidligere Sagsøger boede i en af Virksomhed A/S 1's pendlerejligheder. Person 3 erindrede ikke, om han havde lejligheden alene, eller om han delte den med andre, men der var ikke andre til stede end hende, Person 4 og Appellant, tidligere Sagsøger, da de kom op i lejligheden.

De sad hver med et glas vin. Appellant, tidligere Sagsøger og Person 4 sad i en sofa, der stod langs væggen, mens Person 3 sad i den ene af to lænestole, der stod på den anden side af et sofabord, ud mod vinduet. Person 3 erindrede, at samtalen havde været lidt akavet og fortsat i sin indledende fase, da Person 4 pludselig spurgte Person 3: "Har du egentlig nogensinde prøvet en trekant?"

Person 3 erindrede, at hun "frøs fuldstændigt", og at alle alarmklokker ringede inden i hende. Hun svarede "nej" og Appellant, tidligere Sagsøger og Person 4 fortalte herefter om, at "det er mega lækkert at have sex to mænd og en kvinde". Person 3 havde fremstammet, at hun havde en kæreste, idet hun havde tænkt, at det måtte gøre det klart for Appellant, tidligere Sagsøger og Person 4, at hun ikke var interesseret, samtidig med at hun håbede, at det ville appellere til deres fornuft. Men dertil svarede Appellant, tidligere Sagsøger og Person 4 blot, at "vi er da også gift, men hvad man ikke ved, har man ikke ondt af" og "bare rolig, vi har prøvet det her før".

Person 3 husker, at hun var handlingslammet, men at hun forsøgte at spille cool og rolig for at vinde tid, mens hun tænkte, hvordan hun hurtigst muligt kunne komme væk fra situationen i lejligheden.

Med få sekunders mellemrum rejste først Person 4 og dernæst Appellant, tidligere Sagsøger sig, gik over til hende og lænede sig ned over hende, mens hun sad i læne-stolen. De befamlede hende over hele kroppen, kyssede og slikkede hende over det hele og stønnede ind i hendes ører. Person 4 var den, der rejste sig først. Person 3 erindrede imidlertid, at hun havde følelsen af, at rollefordelingen mellem dem var således, at Appellant, tidligere Sagsøger var den styrende, rolige og ”cool”, mens Person 4 var medløberen, der virkede mere ivrig og mindre ”cool”.

Hun sad i lænestolen og havde derfor vanskeligt ved at komme fri af situationen. Det føltes som lang tid, men det har formentlig drejet sig om relativt få sekunder, før det lykkedes hende at få kantet sig ud af læne-stolen samtidig med, at hun bakkede ud af rummet og ud i entreen mod hoveddøren.

Person 3 var ikke i tvivl om, at hun fysisk meget tydeligt signalerede, at hun ikke var interesseret i tilnærmelserne. På trods af dette fulgte Appellant, tidligere Sagsøger og Person 4 hende hele vejen ud til hoveddøren. De fastholdt hende ikke fysisk, men de fortsatte deres befamlinger (hænder over det hele) og meget våde kys. Person 3 kan ikke huske, om hun sagde noget, men hun kan huske, at hun kun tænkte på at komme ud af lejligheden. Person 3 har efterfølgende tænkt, at det var som om, at Appellant, tidligere Sagsøger og Person 4 fortsat troede, at der var mulighed for, at de med deres fortsatte adfærd kunne overbevise hende om at blive.

Person 3 havde efterfølgende reflekteret over, hvorfor hun ikke sagde mere tydeligt fra verbalt. Hun huskede, at hun tænkte, at hun på den ene side skulle forsøge at bringe sig selv ud af situationen, men at hun på den anden side var meget bange for at gøre Appellant, tidligere Sagsøger og Person 4 vrede, da det jo var chefer, som hun skulle arbejde sammen med fremadrettet.

Da Person 3 kom ned på gaden, forsøgte hun at ringe til sin kæreste, der ikke tog telefonen, og hun gik herefter grædende hjem til sin lejlighed. Da hun kom hjem, opdagede hun, at hun havde et ubesvaret opkald fra Appellant, tidligere Sagsøger. Han havde indtalt en telefonsvarerbesked, hvor han sagde, at Person 4 nu var gået, så hvis Person 3 skulle have fortrudt og bedre kunne overskue, at det kun var ham, så var hun velkommen til at komme til-bage til hans lejlighed.

Person 3 ringede ikke tilbage til Appellant, tidligere Sagsøger. Hun var stærkt utilpas, meget ked af det, og hun følte skam og selvbefredelse.

Person 3 erindrede, at det slet ikke var faldet hende ind at gå til ledelsen på Virksomhed A/S 1 med sin oplevelse. Person 3 pointerede, at det dengang havde fyldt meget for hende, at hun ikke ville risikere at forpasse sin chance for en ansættelse på Virksomhed A/S 1, og at det, der havde fyldt, var tanker om, at der måske kunne sås tvivl om hendes egen troværdighed: Løb der et rygte om hende som løbsagtig? Havde hun gjort noget forkert? Var hun på nogen måde selv skyld i den situation, der var opstået i Appellants, tidligere Sagsøger lejlighed?

Person 3 oplyste, at hun gemte telefonbeskeden i mange år, idet den var dokumentation for, hvad der var sket. Da telefonbeskeden efter en år-række pludselig var slettet fra telefonen, havde Person 3 følt, at det derefter var fuldstændig udelukket nogensinde at stå frem med sin historie, idet det eneste bevis for hændelsen nu var forsvundet.

Det skæve magtforhold var også en afgørende årsag til, at Person 3 ikke fortalte nogen fra ledelsen i Virksomhed A/S 1 om sin oplevelse i lejligheden. Hun var overbevist om, at hvis hun havde talt med ledelsen, så ville de tro på Appellant, tidligere Sagsøger og Person 4, og hun ville ikke få ansættelse i Virksomhed A/S 1 efter endt praktikperiode.

Person 3 var derfor også meget påpasselig med, hvem hun talte med om episoden i lejligheden, da hun frygtede, at det skulle komme Virksomhed A/S 1 for øre og dermed ødelægge hendes karrieremuligheder.

Person 3 erindrede ikke, om hun, Appellant, tidligere Sagsøger og Person 4 havde været på vagt sammen i perioden lige efter episoden i lejligheden, men de havde utvivlsomt ikke talt om det hændte.

Nogle uger, måske en måned, efter episoden i Appellants, tidligere Sagsøger lejlighed skulle alle fra Program 7 på kursus, der blev afholdt på Hotel. Som en del af kurset indgik en teambuildingøvelse i form af madlav-ning, og Person 3 kom på hold med Appellant, tidligere Sagsøger og Person 4.

Person 3 forklarede, at hun havde forestillet sig og håbet, at eftersom hun havde forladt Appellants, tidligere Sagsøger lejlighed umiddelbart efter forespørgslen om en trekant, kunne de lade som ingenting og have et almindeligt kollegialt forhold efterfølgende. De havde ikke drukket, idet det udelukkende var et fagligt arrangement på Hotel.

Men da Person 3 var gået ned på sit hotelværelse og var på vej i seng, bankede det pludselig på døren. Udenfor stod Appellant, tidligere Sagsøger og Person 4, der spurgte ”hej, skulle da bare lige høre, om du skulle have skiftet mening – det er jo helt oplagt her” .

Person 3 erindrede de rå, gule mursten, at det var en smal gang hun stod i, og at døren til hendes hotelværelse åbnede indad. Hun skulle derfor træde bagud i rummet for at lukke døren, hvilket hun var betænkelig ved, da hun tænkte, at det kunne opfattes som en invitation til Appellant, tidligere Sagsøger og Person 4. Person 3 svarede klart ”nej tak” , og efter en del forsøg på over-talelse fra Person 4's og Appellants, tidligere Sagsøger side – hvilket føltes meget grænseover-skridende for Person 3 – fortrak de.

Person 3 oplyste, at Person 4 og Appellant, tidligere Sagsøger aldrig undskyldte. Det var Person 3's indtryk, at det havde været som en ”sport” for Appellant, tidligere Sagsøger og Person 4. Og at de formentlig slet ikke var/er klar over, hvor voldsomt det føltes for Person 3. De har ikke været opmærksomme på, hvor stor en magt, de re-præsenterede, og hvilken virkning deres adfærd havde på en 25-årig praktikant.

Efter endt praktikperiode i slutningen af 2003 blev Person 3 ansat som fast Udeladt i By 2, mens hun afsluttede sine studier og skrev bacheloropgave.

Person 3 oplyste, at det var en lettelse at skifte til redaktionen i By 2. Der havde hun ikke oplevet samme stemning af fest og flirt eller det pres, der lå i det. Derimod kunne Person 3 på redaktionen i By 2 koncentrere sig udelukkende om at arbejde, hvilket føltes som et frirum for hende.

På redaktionen i By 2 havde Person 3 ingen kontakt eller samarbejdsrelation med Person 4 eller Appellant, tidligere Sagsøger, ligesom de sjældent var til de samme fester, da disse var redaktionsopdelte. De få gange, deres veje krydsede hinanden til fælles Virksomhed A/S 1 fester, holdt Person 3 sig på afstand af Appellant, tidligere Sagsøger og Person 4. Hverken Person 4 eller Appellant, tidligere Sagsøger har efterfølgende taget kontakt til Person 3.

Person 3 oplyste, at hun var ansat på Virksomhed A/S 1 frem til 2006, kun afbrudt af en kort periode på Virksomhed 5.

Person 3 erindrede ikke, at hun inden episoden i Appellants, tidligere Sagsøger lejlighed havde hørt rygter om tilsvarende invitationer til andre kvindelige kolleger. Hun havde heller ikke hørt andre rygter om Appellants, tidligere Sagsøger forhold til kvinder.

Efter episoden i lejligheden havde hun dog hørt historier om tilsvarende invitationer til andre kvinder, ligesom Person 3 havde hørt, at det ikke var usædvanligt, at kvindelige praktikanter var sammen med ældre kolleger i chefstillinger.”

Den 15. oktober 2020 foretog Person 5 en indberetning, hvoraf fremgår:

”En dag efter udsendelse blir jeg spurgt om jeg vil med hjem til Appellant, tidligere Sagsøger og have et par øl. Jeg siger ja. Ifølge Appellant, tidligere Sagsøger og Vidne 2 kommer der mange. Da jeg kommer til lejligheden er det bare Appellant, tidligere Sagsøger og Vidne 2. Vi drikker et par øl og pludselig læner Appellant, tidligere Sagsøger sig ind over mig og putter en hånd for min mund. Han presser mig ned på den brik jeg sidder på og holder mig fast. Vidne 2 går ind i det andet rum, mens Appellant, tidligere Sagsøger trækker op i min nederdel og tvinger mig til sex med sig. Han slår mig også i hovedet.”

I forbindelse med advokatundersøgelsen forklarede Person 5 bl.a. følgende:

”Invitationen var, så vidt Person 5 huskede, kommet fra Vidne 2, der sagde, at hele holdet af kolleger på redaktionen var inviteret.

Person 5 var glad for invitationen og havde ingen tanker om en skjult dagsorden. Appellant, tidligere Sagsøger var i hendes optik en flink og rar kollega (hun betragtede ham som en rar ”onkel”), og hun erindrede, at hun nærmest følte det helt trygt at skulle hjem til ham privat. Det var naturligt, at de skulle hjem til Appellant, tidligere Sagsøger i stedet for at tage på værtshus, da Udeladt ikke orkede at være ude i offentligheden, hvor folk ofte opsøger dem. Appellant, tidligere Sagsøger boede i en af Virksomhed A/S 1's pendler-lejligheder i By 1.

Da Person 5 ankom til Appellants, tidligere Sagsøger lejlighed, var der imidlertid kun Vidne 2, Appellant, tidligere Sagsøger og hende selv. Person 5 erindrede, at der muligvis var en anden kvinde også, men under alle omstændigheder forlod vedkommende i så fald lejligheden lige efter Person 5's ankomst. Hun undrede sig men fik at vide, at der havde været en del afbud.

Person 5 og Appellant, tidligere Sagsøger sad på en brik/daybed, mens Vidne 2 sad i en stol på den anden side af et sofabord. Person 5 forklarede, at snakken var hyggelig, og at Appellant, tidligere Sagsøger og Vidne 2 bl.a. talte om deres ”unge dage” og om, hvor længe de havde kendt hinanden. Person 5 erindrede, at hun på in-

tet tidspunkt havde følelsen af, at der blev lagt op til andet og mere end hyggelig snak mellem kolleger.

Person 5 forklarede, at Appellant, tidligere Sagsøger imidlertid pludselig (helt uden optakt el-ler varsel) kiggede på hende, lagde en hånd over hendes mund og pres-sede hende ned på briksen/daybedden. Det skete meget pludseligt, og Person 5 blev fuldstændigt overrumplet. Appellant, tidligere Sagsøger drejede Person 5's hoved ud til siden, således at hun ikke kunne se på ham, og han lagde sin vægt oven på hende, så hun ikke kunne bevæge sig.

Hans ene hånd var boret ind i hendes ansigt. Med den anden hånd gav han Person 5 en lussing.

Person 5 erindrede, at hun tænkte ”hvorfør kysser han mig ikke?” , hvis han godt kan lide mig. Hun forstod slet ikke, hvad der var hans hensigt.

Ud af øjenkrogen så Person 5, at Vidne 2 forlod rummet. Hun fandt senere ud af, at han var gået ind i et rum ved siden af og havde lagt sig til at sove.

Person 5 berettede, at hun intet seksuelt havde lagt op til, og at hun der-for var chokeret og bange. Hun tænkte, at hun skulle ligge helt stille, da hun ellers var bange for, hvad der ville ske. Person 5 erindrede, at hån-den over hendes ansigt irriterede og gjorde det umuligt for hende at tale. Vægten fra Appellants, tidligere Sagsøger arm/albue pressede ned på siden af hendes ho-ved. Det var ikke muligt for Person 5 at rejse sig, da Appellant, tidligere Sagsøger var meget tung. Person 5 erindrede, at hun tænkte, at ”jeg kan lige så godt opgive at gøre modstand” . Appellant, tidligere Sagsøger tiltvang sig herefter sex med hende.

Bagefter røg Person 5 og Appellant, tidligere Sagsøger en cigaret og talte sammen. Appellant, tidligere Sagsøger sagde, at ”jeg kan godt lide, at jeg bare sådan tog dig.” Person 5 erin-drede ikke, at hun havde sagt noget, men at hun grinede fjoget. Hun var ked af det, men hun var ikke i stand til at sætte ord på det. Hun erindrede, at Appellant, tidligere Sagsøger spurgte hende, hvad hun ”gerne ville” , og han for-talte hende, at hun havde ”en stor karriere foran sig” . Person 5 tolkede det som et spørgsmål om, hvad det ville koste, at hun ikke fortalte no-gen om episoden. Som om Appellant, tidligere Sagsøger havde brug for en forsikring mod, at Person 5 skulle fortælle nogen om hændelsen, og at han ville kunne lægge et godt ord ind de rigtige steder for Person 5. Person 5 svarede, at hun ikke ville have noget.

Person 5 pointerede, at det var uklart for hende, om Appellant, tidligere Sagsøger var klar over, i hvilken grad hans adfærd havde været over strengen, men at hun ud

fra hans efterfølgende ageren formodede, at det var tilfældet. Det var tydeligt for Person 5, at Appellant, tidligere Sagsøger havde fået ”udlevet en fantasi” .

Person 5 oplyste, at det på daværende tidspunkt fyldte meget hos hende, at hun måske havde et rygte, der gjorde, at Appellant, tidligere Sagsøger havde en opfattelse af, at han kunne behandle hende sådan, uden at det fik nogen konsekvenser.

De var taget hjem til Appellant, tidligere Sagsøger efter Program 7 kl. 22, hvilket fik Person 5 til at vurdere, at klokken nok har været lige over midnat. De havde fået en del genstande, og Person 5 følte sig beruset, men ikke meget fuld. Hun har efterfølgende tænkt meget på, om der er noget i forløbet i lejligheden, hun ikke husker eller har fortrængt. Hun undrede sig over Vidne 2's adfærd. Et stykke tid efter episoden i Appellants, tidligere Sagsøger lejlighed havde Vidne 2 sagt til Person 5, at ”du skal passe bedre på dig selv” .

Person 5 var i efteråret 2001 23 år gammel. Det var Person 5's vurdering, at Appellant, tidligere Sagsøger og Vidne 2 begge var midt i 40'erne på daværende tidspunkt. De var, så vidt Person 5 vidste, begge gift.

Person 5 forklarede, at hun og Appellant, tidligere Sagsøger i perioden efter episoden i lejligheden ikke havde nogen tæt samarbejdsrelation. De kom på et senere tidspunkt til at arbejde sammen, da de begge var Stilling 1 og af og til skulle stille om til hinanden under udsendelser.

...

Person 5 forklarede, at Appellant, tidligere Sagsøger et par uger efter episoden i lejligheden formåede at overtale hende til at komme på besøg igen. Han skrev til hende på SMS og pressede på. Han skrev herudover også, at han gerne vil prøve noget af, som hans hustru ikke ønskede at være med til. Person 5 indvilligede til sidst i at komme. Person 5 forklarede, at hun burde have sagt fra, men på det tidspunkt var hun i så dårlig en forfatning, at hun ikke havde forbindelse til sig selv.

Oplevelsen i Appellants, tidligere Sagsøger lejlighed var ikke rar, men hun kan ikke sige, at det skete under fysisk tvang.

Den efterfølgende morgen sad Person 5 alene i Appellants, tidligere Sagsøger lejlighed, mens han var nede i byen for at købe legetøj med hjem til sin søn. Da Appellant, tidligere Sagsøger kom tilbage til lejligheden, var Person 5 ked af det. Hun græd ikke, men Appellant, tidligere Sagsøger kunne se, at hun var ked af det og berørt over situationen. Person 5 erindrede, at Appellant, tidligere Sagsøger lignede en, der havde dårlig samvittighed. Han spurgte igen Person 5, ”hvad vil du gerne?” , hvilket Person 5 igen

opfattede som et udtryk for hans dårlige samvittighed og hans behov for at forsøge at kompensere for det hændte.

Person 5 forklarede, at hun ikke var sammen med Appellant, tidligere Sagsøger efter denne episode. Da hun et stykke tid efter i arbejdsammenhæng skulle sende en SMS til Appellant, tidligere Sagsøger, svarede han ”hvem er det?”. Hun kunne således konstatere, at han havde slettet hendes telefonnummer. Person 5 havde det indtryk, at Appellant, tidligere Sagsøger godt vidste, at han havde overskredet Person 5's grænser.

Person 5 forklarede, at da hun udgav Bog, kontaktede hun Appellant, tidligere Sagsøger for at høre, om han kunne hjælpe hende med et interview for at promovere Bog i Danmark. Hun kan godt se, at det kan virke pudsigt i lyset af det, der tidligere var sket mellem hende og Appellant, tidligere Sagsøger, men hun tænkte, at han skyldte hende en tjeneste. Appellant, tidligere Sagsøger indvilligede da også straks og tilbød at interviewe hende på den store scene til bogmessen. Person 5 opfattede det således, at Appellant, tidligere Sagsøger godt var klar over, at han ”betalte af på gammel gæld”.

Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte (advokat) gennemførte herefter den 27. november 2020 et interview med Appellant, tidligere Sagsøger, hvor han blev foreholdt Person 5's og Person 3's forklaringer. Uddrag af et referat af interviewet er gengivet i landsrettens dom.

Den 9. december 2020 gennemførte Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte (advokat) et interview med Vidne 2, hvor han blev foreholdt Person 5's forklaring. Af referatet heraf fremgår bl.a.:

”På forespørgsel fra Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte (advokat) oplyste Vidne 2, at han erindrede den pågældende aften, og at de ”hang ud” i Appellants, tidligere Sagsøger lejlighed efter endt Program 7. Det var første gang, Vidne 2 var i lejligheden.

Videre forklarede Vidne 2, at det var sjældent, at han deltog i de kollegiale sammenkomster efter fyraften, som var meget sædvanlige den-gang i Virksomhed A/S 1 regi, og som inkluderede både unge og ældre kolleger.

Han mente umiddelbart, at de havde været flere end ham, Appellant, tidligere Sagsøger og Person 5 i lejligheden den pågældende aften, men han var ikke helt sikker. Vidne 2 forklarede, at de måske havde været flere i gruppen, da aftenen tog sin begyndelse efter endt udsendelse på redaktionen, og at de så var færre, der tog videre hjem til Appellant, tidligere Sagsøger.

... han forklarede, at det godt kunne passe, at han havde inviteret hende med til sammenkomsten hos Appellant, tidligere Sagsøger.

Vidne 2 forklarede videre, at han var stensikker på, at hvis det Person 5 har forklaret rent faktisk havde fundet sted, så ville han kunne huske det; han ville kunne huske et optrin, som det Person 5 beskrev, hvis han havde været vidne til det. Og han ville formentlig også have sagt noget til Appellant, tidligere Sagsøger, hvis det var tilfældet.

På forespørgsel fra Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte (advokat) bekræftede Vidne 2, at der havde været alkohol involveret i sammenkomsten hos Appellant, tidligere Sagsøger. Han kunne ikke erindre noget fra selve aftenen. Hverken hvem el-ler hvor mange de havde været i lejligheden.

Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte (advokat) spurgte, om Vidne 2 havde nogen erindring om, at der var foregået noget intimt mellem Appellant, tidligere Sagsøger og Person 5 den pågældende aften. Dertil svarede Vidne 2, at der var noget i den forbindelse, der havde aflejret sig i hans hukommelse. Morgen efter den pågældende aften vågnede Vidne 2 i det, han huskede som stuens. Han mente, at det var om morgenen – eller i hvert fald meget sent på natten. Han kunne ikke huske, om han ville tage afsked med Appellant, tidligere Sagsøger eller invitere ham med ud på brunch, men i den forbindelse åbnede han døren ind til Appellants, tidligere Sagsøger soveværelse. Her så han Appellant, tidligere Sagsøger i sengen sammen med Person 5 i ”kærlig omfavelse”. Vidne 2 forklarede, at det var første gang, han så Appellant, tidligere Sagsøger i seng med en kvinde. Det så efter Vidne 2's erindring ud som et helt almindeligt samleje.

Vidne 2 oplyste reflekterende, at det var en usædvanlig oplevelse, idet han ikke før havde set nogen af sine venner i så intimt et øjeblik. Oplevelsen var forbundet med flovhed for Vidne 2, og han havde derfor ikke efterfølgende talt med Appellant, tidligere Sagsøger om episoden. Det var på grund af denne oplevelse, at Vidne 2 erindrede aftenen, forklarede han.

På forespørgsel fra ... oplyste Vidne 2, at Appellant, tidligere Sagsøger og Person 5 havde kigget op og set ham stå i døråbningen. Det var et akavet øjeblik, erindrede Vidne 2.

Vidne 2 forklarede, at scenen står klart i hans hukommelse. Han pointerede igen, at såfremt det Person 5 har forklaret, rent faktisk var sket, ville det være indprentet i hans hukommelse; det ville være et optrin, der kunne huskes. Han var ret sikker på, at han ville have sagt

noget til Appellant, tidligere Sagsøger i så fald; det ville hans retfærdighedssans have tilsagt. Vidne 2 pointerede videre, at hvis han havde været så ”lallende beruset”, at han var gået ud som et lys, ville han have hørt op-trinnet.

På forespørgsel fra Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte (advokat) oplyste Vidne 2, at han kunne huske, at de alle tre efterfølgende var på redaktionen. Han kunne imidlertid intet erindre om Appellants, tidligere Sagsøger og Person 5's ind-byrdes relation. Han kunne ikke huske at have set dem tale sammen eller have flirtet. Ligeledes kunne Vidne 2 ikke huske, at han på noget tidspunkt efterfølgende havde talt med Appellant, tidligere Sagsøger om Person 5.”

Den 9. december 2020 gennemførte Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte (advokat) også et inter-view med Person 4, hvor han blev foreholdt Person 3's forklaring. I referatet af interviewet er bl.a. anført:

”Person 4 forklarede, at han erindrer episoden i lejligheden i den forstand, at han erindrer, at han var i Appellants, tidligere Sagsøger lejlighed, og at Person 3 også var der den pågældende aften. Han kunne dog på ingen måde genkende den version af aftenen, som Person 3 har beskrevet.

... Person 4 understregede, at det er tæt på 18 år siden, og at han ikke erindrer aftenen i detaljer.

På forespørgsel fra Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte (advokat) oplyste Person 4, at han kan bekræfte sin tilstedeværelse i lejligheden den pågældende aften, og at de var ham, Appellant, tidligere Sagsøger og Person 3. Men han kunne ikke erindre, hvordan de kom derhen. Person 4 oplyste, at det ikke var første gang, han var i Appellants, tidligere Sagsøger lejlighed.

Om aftenens forløb forklarede Person 4, at de havde fået alkohol, hvilket var helt sædvanligt for de sociale sammenkomster i Virksomhed A/S 1 regi dengang; dem var der mange af, enten ude i byen eller hjemme privat hos folk.

... Person 4 kunne ikke udelukke, at der blev talt om sex, idet dette var sædvanligt for jargonen på Virksomhed A/S 1 dengang, og at sådanne samtaler foregik på tværs af alder og køn.

Person 4 forklarede, at han hverken kan be- eller afkræfte det, som Person 3 har forklaret om aftenens forløb, idet han ikke erindrer det. Men Person 4 tilføjede, at han ville kunne hu-

ske, hvis noget af en sådan voldsomhed og så dramatisk karakter havde fundet sted. Han tilføjede, at han aldrig har drømt om en trekant med hverken Appellant, tidligere Sagsøger eller nogen andre. Men om de har siddet og talt om sex og trekanter i generelle vendinger, kunne han ikke ude-lukke, ligesom han ikke ville udelukke, at der kan have været talt om seksuelt relaterede emner på en måde, som Person 3 kan have misforstået. Men Person 4 kunne ikke positivt erindre, at der blev drøftet seksuelle emner den pågældende aften.

Person 4 oplyste, at han huskede, at Person 3 forlod lejligheden stille og roligt og helt uddramatisk. Han forklarede vi-dere, at han ikke erindrede, at der foregik noget fysisk i den forbindelse. Om Person 3 har fået et kindkys eller et kram i forbindelse med afskeden, kunne han ikke udelukke, men Person 4 var overbevist om, at det ikke foregik således, som Person 3 har forklaret. Han synes, at han har en svag erindring om – og kan se for sig – at hun forlader lejligheden og samtidig siger noget om sin kæreste.

På forespørgsel fra Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte (advokat) oplyste Person 4, at han ikke erindrede noget om, hvordan aftalen om sammenkomsten kom i stand, eller hvorfor de kun var de tre den pågældende aften.

Person 4 forklarede videre, at det var helt sædvanligt, at de var en gruppe kolleger, der tog ud efter endt Program 7. Det skete nærmest hver aften, og det var forskellige grupperinger, der både in-kluderede yngre og ældre kolleger, herunder praktikanter. At de tog hjem til Appellant, tidligere Sagsøger var heller ikke usædvanligt; Person 4 havde ikke været der mange gange, men han havde dog været der flere gange også forud for den pågældende aften.

...

Om episoden på Hotel forklarede Person 4, at han erindrede stedet og sine oplevelser der meget tydeligt, da han kun har været der én gang i forbindelse med et seminar eller kursus. Den oplevelse af begivenhederne på Hotel, som Person 3 har forklaret, oplyste Person 4, at han ikke har nogen erindring om overhovedet. Han kunne intet huske om noget, der passede på den beskrivelse, som Person 3 har givet, herunder et madlavningskursus.

Person 4 forklarede, at han tydeligt erindrer en middag på Hotel...

Person 4 erindrede hverken Appellants, tidligere Sagsøger eller Person 3's tilstedeværelse ved arrangementet. Dog oplyste Person 4, at der var en del alkohol involveret i arrangementet, hvor-for han ikke fuldstændig kunne udelukke, at de havde været der, men han var dog ret sikker på, at det ikke var tilfældet.

Tidsmæssigt kunne Person 4 ikke placere sin oplevelse på Hotel i foråret 2003, men han var overbevist om, at han kun har været der den ene gang.

På forespørgsel fra Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte (advokat) oplyste Person 4, at han ikke længere har nogen relation til Appellant, tidligere Sagsøger. Det er mange år siden, de har set hinanden.”

Vidne 2's og Person 4's forklaringer blev ikke forelagt for Appellant, tidligere Sagsøger, Person 5 eller Person 3.

Der blev af Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte (advokat) udarbejdet en skriftlig vurdering og konklusion til Virksomhed A/S 1 som afslutning på advokatundersøgelsen. Denne skriftlige afrapportering er ikke udleveret til Appellant, tidligere Sagsøger, og den er ikke fremlagt for Højesteret.

Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte (advokat) orienterede den 17. december 2020 telefonisk Appellants, tidligere Sagsøger daværende advokat, Advokat 1, om advokatundersøgelsens konklusioner, og om at Virksomhed A/S 1 havde besluttet ikke længere at anvende Appellant, tidligere Sagsøger som Stilling 1.

Den 18. december 2020 blev der afholdt et onlinemøde med deltagelse af Appellant, tidligere Sagsøger, Advokat 1, Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte (advokat), Vidne 1, som på daværende tidspunkt var Stilling 3 på Virksomhed A/S 1, og da-værende HR-direktør i Virksomhed A/S 1 Person 1. På mødet redegjorde Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte (advokat) mundtligt for grundlaget for advokatundersøgelsens konklusioner og Virksomhed A/S 1's beslutning om ikke længere at anvende Appellant, tidligere Sagsøger som Stilling 1.

Appellant, tidligere Sagsøger lyddoptog mødet, uden at de øvrige mødedeltagere var bekendt hermed. Transskriptionen af lydoptagelsen er gengivet i landsrettens dom.

Anbringender

Appellant, tidligere Sagsøger har anført navnlig, at Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte (advokat) er erstatningsansvarlig for de tab, han har lidt som følge af de fejl, som hun begik under gennemførelsen af advokatundersøgelsen. Hun gav ham ikke tilstrækkelig adgang til at varetage sine interesser og anlagde uforsvarlige vurderinger

af faktisk og retlig karakter. Herved tilsidesatte hun groft advokatfaglige normer og handlede culpøst.

Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte (advokat) undlod at oplyse ham om de konkrete hændelsesforløb, som skulle danne grundlag for hendes juridiske vurdering. Vurderingen af hans adfærd blev derfor foretaget på ubestemt grundlag. Han ville ikke være blevet afskediget, hvis hun havde gennemført en ansvarlig undersøgelse og foretaget ansvarlige faktiske og retlige vurderinger. Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte (advokat) har ikke udført sit hverv grundigt og samvittighedsfuldt, jf. retspleje-lovens § 126. Der foreligger derfor et ansvarsgrundlag.

Betingelsen om årsagsforbindelse lempes i tilfælde af klare fejl som Appelindstævntes, tidligere Sagsøgte (advokat). Det var ubestridt hendes advokatundersøgelse, som førte til Virksomhed A/S 1's beslutning om ikke længere at anvende ham som Stilling 1 og følgelig til Virksomhed A/S 2's beslutning om at afskedige ham, ligesom dokumentaren ”Titel” var baseret på advokatundersøgelsen. Han blev som følge af advokatundersøgelsen offentligt anset for at have begået alvorlige krænkelser, hvilket skadede hans helbred og professionelle virke. Appelindstævntes, tidligere Sagsøgte (advokat) undersøgelse var en nødvendig forudsætning for, at han blev afskediget, hvorfor der er årsagsforbindelse mellem hendes skadegørende handling og den indtrådte skade på hans psykiske helbred og karriere. Hans tab er desuden påregnelige for Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte (advokat).

Der er ikke grundlag for at tage Appelindstævntes, tidligere Sagsøgte (advokat) afvisningspåstand til følge, da fratrædelsesaftalen indgået mellem ham og Virksomhed A/S 2 ikke har betydning for retsforholdet mellem ham og Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte (advokat).

Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte (advokat) har anført navnlig, at sagen skal afvises som følge af den fratrædelsesaftale, som Appellant, tidligere Sagsøger indgik med Virksomhed A/S 2. Appellant, tidligere Sagsøger modtog som følge af fratrædelsesaftalen en større fratrædelsesgodtgørelse end hjemlet ved lov og har ikke lidt et erstatningsretligt væsentligt tab. Desuden indeholder aftalen en endelighedsklausul, som ikke kan omgås ved at rette kravet mod hende i stedet for mod Virksomhed A/S 2 eller Virksomhed A/S 1. Han har derfor ikke den fornødne retlige interesse.

Hvis Højesteret ikke afviser sagen, skal landsrettens dom stadfæstes allerede som følge af fratrædelsesaftalen.

Med hensyn til ansvarsgrundlaget har det væsentlig betydning, at hun havde Virksomhed A/S 1 som sin klient. Der skal derfor meget til, før hun kan ifalde erstatningsansvar over for Appellant, tidligere Sagsøger, som ikke var hendes

klient. Han var desuden repræsenteret af advokat under hele undersøgelsesforløbet og under den

mundtlige redegørelse for undersøgelsens konklusioner den 18. december 2020. Endvidere havde han adgang til kontradiktion og kunne have anmodet om yderligere kontradiktion eller stillet krav om afhøring af yderligere vidner.

Hendes bevisvurderinger af, at der for så vidt angår begge indberettere var tale om en uønsket seksuel handling eller opmærksomhed, var fuldt ud i overensstemmelse med dansk ret. Der var næppe nogen, som kunne være i tvivl om, at de forhold, som hun fandt godtgjort, udgjorde seksuel chikane og var retsstridige, også mellem medarbejdere indbyrdes i 2001 og 2003, hvor episoderne fandt sted. Dette gælder navnlig som følge af, at Appellant, tidligere Sagsøger var en højt profileret Stilling 1 i forhold til indberetterne, der var unge, midler-tidigt ansatte Praktikant. Der er næppe heller tvivl om, at de anførte forhold ikke kunne forenes med at være Stilling 1 på Udeladt i 2020. Hendes bevisvurderinger var ikke usaglige eller foretaget på et mangelfuldt eller ufuldstændigt grundlag, ligesom hun ikke undertrykte oplysninger.

Appellant, tidligere Sagsøger skal påvise, at såfremt hun ikke havde begået de fejl, som han hævder, hun har begået, ville det have ført til, at Virksomhed A/S 1 ville have truffet en anden beslutning end beslutningen om ikke at bruge ham som Stilling 1. Dette har Appellant, tidligere Sagsøger ikke bevist, da Virksomhed A/S 1 i lyset af de to indberetninger alligevel ville have truffet beslutning om ikke at bruge ham. Derfor foreligger der ikke den fornødne årsagsforbindelse mellem hendes eventuelle fejl og de påståede tab. Hertil kommer, at der ikke foreligger den fornødne årsagsforbindelse, fordi de påståede tab ikke var en følge af hendes undersøgelse, men af det dokumen-tarprogram, ”Titel”, som blev udsendt i efteråret 2021. Det må også tillægges betydning, at Appellant, tidligere Sagsøger selv valgte at orientere offentligheden om indholdet af indberetningerne og advokatundersøgelsens konklusioner.

Herudover bestrides det, at Appellants, tidligere Sagsøger skader i givet fald var påregne-lige for hende.

Højesterets begrundelse og resultat

1. Sagens baggrund og problemstillinger

Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte (advokat) gennemførte i efteråret 2020 på opdrag fra Virksomhed A/S 1 en advokatundersøgelse. I den forbindelse blev der på hendes advokatkontor etableret en indberetningsordning, hvor nuværende og tidligere medarbejdere i Virksomhed A/S 1 kunne indberette episoder, der herefter blev inddelt i indberetninger, der handlede om krænkende handlinger, og henvendelser, der angik en usund kultur på Virksomhed A/S 1.

I forbindelse med indberetningsordningen modtog advokatkontoret en indberetning fra Person 5 vedrørende en episode i efteråret 2001 og fra Person 3

vedrørende episoder i foråret 2003. De var på tids-punktet for episoderne ansat som Praktikant på Virksomhed A/S 1. Appellant, tidligere Sagsøger var ansat på Virksomhed A/S 1 i perioden 1989 til 2012, og på tidspunktet for episoderne var han Stilling 1. Fra april 2015 til december 2020 var han ansat hos Virksomhed A/S 2 som Stilling 1 og Stilling 2 på produktioner, der blev produceret af Virksomhed A/S 2 for Virksomhed A/S 1.

På baggrund af indberetningerne gennemførte Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte (advokat) in-terviews med de to Praktikant samt efterfølgende et interview med Appellant, tidligere Sagsøger den 27. november 2020. Endvidere gennemførte hun inter-views den 9. december 2020 med Vidne 2, der havde været til stede under en del af den episode i efteråret 2001, som var indberettet af Person 5, og med Person 4, der havde været til stede under episoderne i foråret 2003, som var indberettet af Person 3.

Vidne 2's og Person 4's forklaringer blev ikke forelagt for Appellant, tidligere Sagsøger, Person 5 eller Person 3.

Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte (advokat) udarbejdede en skriftlig vurdering og konklusion til Virksomhed A/S 1 som afslutning på advokatundersøgelsen. Denne skriftlige afrapporte-ring er ikke udleveret til Appellant, tidligere Sagsøger, og den er ikke fremlagt for Høje-steret.

Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte (advokat) orienterede den 17. december 2020 telefonisk Appellants, tidligere Sagsøger daværende advokat, Advokat 1, om advokatundersøgelsens konklusioner, og om at Virksomhed A/S 1 havde besluttet ikke længere at anvende Appellant, tidligere Sagsøger som Stilling 1.

Den 18. december 2020 blev der afholdt et onlinemøde med deltagelse af Appellant, tidligere Sagsøger, Advokat 1, Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte (advokat), Vidne 1, som på daværende tidspunkt var Stilling 3 på Virksomhed A/S 1, og da-værende HR-direktør i Virksomhed A/S 1 Person 1. På mødet redegjorde Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte (advokat) mundtligt for grundlaget for advokatundersøgelsens konklusioner og Virksomhed A/S 1's beslutning om ikke længere at anvende Appellant, tidligere Sagsøger som Stilling 1.

Den 22. december 2020 indgik Appellant, tidligere Sagsøger en fratrædelsesaftale med Virksomhed A/S 2, hvorefter han modtog løn i opsigelsesperioden på 4 måneder og en godtgørelse svarende til 6 måneders løn, i alt 10 måneders løn. Fratrædelsesaftalen indeholdt en endelighedsklausul, der bestemte, at aftalen var ind-gået til fuld og endelig afgørelse af ethvert krav, der måtte kunne rettes mod Virksomhed A/S 2 eller Virksomhed A/S 1 som følge af opsigelsen.

Spørgsmålet er i første række, om sagen som påstået af Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte (advokat) skal afvises, subsidiært om der skal ske stadfæstelse af landsrettens dom, som følge af fratrædelsesaftalen.

Er det ikke tilfældet, er spørgsmålet, om Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte (advokat) har hand-let ansvarspådragende over for Appellant, tidligere Sagsøger, og i bekræftende fald om betingelserne om årsagsforbindelse og adækvans er opfyldt.

2. Fratrædelsesaftalen

Af de grunde, som landsretten har anført – og henset navnlig til, at Appellants, tidligere Sagsøger krav angår erstatning uden for kontrakt – tiltræder Højesteret, at en-delighedsklausulen, der er indeholdt i fratrædelsesaftalen indgået mellem Appellant, tidligere Sagsøger og Virksomhed A/S 2, ikke kan føre til, at sagen afvises, eller at Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte (advokat) frifindes.

Heller ikke det forhold, at Appellant, tidligere Sagsøger i henhold til fratrædelsesaftalen med Virksomhed A/S 2 har modtaget et beløb svarende til i alt 10 måneders løn, kan føre til, at han er afskåret fra at rejse et erstatningskrav uden for kontrakt mod Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte (advokat).

3. Ansvarsvurderingen

3.1. Generelt om ansvarsvurderingen

En advokat vil som udgangspunkt ikke kunne pålægges ansvar over for en tredjepart som følge af en advokatundersøgelse, medmindre der foreligger særlige omstændigheder. Der kan foreligge sådanne særlige omstændigheder, f.eks. hvis advokaten har begået grove fejl, eller hvis advokaten over for en tredjepart har tilsidesat en omsorgspligt, der kan påhvile advokaten på grund af advokatundersøgelsens karakter.

I forbindelse med gennemførelsen af Appelindstævntes, tidligere Sagsøgte (advokat) advokatundersøgelse forelå der sådanne særlige omstændigheder, som indebar, at der skulle udvises en særlig grundighed og omhyggelighed, også af hensyn til de personer, der var berørt af undersøgelsen.

Højesteret har herved lagt vægt på, at der var etableret en indberetningsordning om bl.a. krænkende handlinger (f.eks. seksuel chikane), som kunne være i strid med lovgivningen, og på det forhold, at det i advokatundersøgelsen kunne blive vurderet, om der eventuelt kunne foreligge en overtrædelse af straf-feloven.

Hertil kommer, at advokatundersøgelsen med hensyn til Appellant, tidligere Sagsøger angik alvorlige beskyldninger, og den angik episoder, der på tidspunktet for gennemførelsen af advokatundersøgelsen i efteråret 2020 lå henholdsvis 19 og 17 år tilbage i tid.

3.2. Redegørelsen den 18. december 2020

Som anført redegjorde Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte (advokat) under onlinemødet den 18. december 2020 mundtligt for grundlaget for advokatundersøgelsens konklusio-ner og Virksomhed A/S 1's beslutning om ikke længere at anvende Appellant, tidligere Sagsøger som Stilling 1.

Appellant, tidligere Sagsøger lydoptog mødet, uden at de øvrige mødedeltagere var be-kendt hermed. Transskriptionen af lydoptagelsen er gengivet i landsrettens dom.

Det fremgår af transskriptionen, at Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte (advokat) mere generelt oplyste Appellant, tidligere Sagsøger om, at hun vurderede, at ”der i forbindelse med Person 5 og Person 3's besøg i din lejlighed i henholdsvis 2001 og 2003 ... overvejende sandsynligt har været udvist en adfærd fra din side, der må ka-rakteriseres som sexchikane” .

For så vidt angår den indberetning, som Person 5 havde indgivet om episoden i efteråret 2001, oplyste Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte (advokat), at hun lagde til grund, at der havde fundet et samleje sted mellem Appellant, tidligere Sagsøger og Person 5 i hans lejlighed, at baseret på Person 5's forklaring ”må jeg lægge til grund, at der er foregået noget, som hun i hvert fald har oplevet som krænkende, og som jeg vil definere som værende sexchikane” , og at Person 5 var blevet ”udsat ... for en uønsket fysisk seksuel handling. At hun i den situation, det er jo det, hun har forklaret, føler sig presset til at have sex med Appellant, tidligere Sagsøger. Det er det, jeg lægger til grund ... baseret på Person 5's for-klaring” .

Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte (advokat) har for landsretten forklaret, at hun ikke har kon-kluderet, at Person 5 blev udsat for voldtægt.

For så vidt angår den indberetning, som Person 3 havde indgivet om en af episoderne i foråret 2003, oplyste Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte (advokat), at hun lagde til grund, at der var ”foregået noget, som [Person 3] i hvert fald har opfattet som krænkende, og som har været ... en uønsket seksuel opmærksomhed, som er det, der er afgørende for, om vi kan beskrive det som sexchikane” .

Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte (advokat) har for landsretten forklaret, at det efter hendes opfattelse var sandsynliggjort, at Person 3 var blevet op-fordret til at have sex med Appellant, tidligere Sagsøger.

I forbindelse med sin vurdering af, om de nævnte episoder kunne beskrives som seksuel chikane, henviste Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte (advokat) til, at der efter ”den rets-

praksis, der var dengang, ... ville ... have været et sagligt opsigelsesgrundlag”. Hun vurderede endvidere, at der også i 2020 var et sagligt opsigelsesgrundlag.

3.3. Vurdering

Højesteret finder – i lighed med det, som Højesteret anførte i sin dom af 7. maj 2025 i den såkaldte disciplinærsag mellem Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte (advokat) og Ad-vokatnævnet (UfR 2025.2886) – at Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte (advokat) under online-mødet den 18. december 2020 ikke redegjorde tilstrækkeligt for, hvilke konkrete handlinger i 2001 og 2003 hun lagde til grund, at Appellant, tidligere Sagsøger havde fo-retaget, eller for, på hvilket grundlag hun fandt, at det med henvisning til hans handlinger ville være sagligt begrundet i 2020 at afskedige ham. Hun sikrede dermed ikke, at Appellant, tidligere Sagsøger fik rimelig mulighed for at varetage sine in-teresser.

Appelindstævntes, tidligere Sagsøgte (advokat) redegørelse under onlinemødet må forstås på den måde, at hun fandt, at Appellant, tidligere Sagsøger under episoderne i sin lejlighed i henholdsvis efteråret 2001 og foråret 2003 havde udsat Person 5 og Person 3 for seksuel chikane, allerede fordi de havde op-levet eller opfattet det skete som krænkende. Højesteret finder, at begrebet sek-suel chikane i den foreliggende sammenhæng må forstås i overensstemmelse med begrebet inden for ligestillingslovgivningen, der regulerer forholdet mel-lem arbejdsgiveren og den krænkede person. Det følger heraf, at det forhold, at en person har oplevet eller opfattet en adfærd som krænkende, er udgangs-punktet for vurderingen, men dette indebærer ikke i sig selv, at der foreligger seksuel chikane, jf. Folketingstidende 2005-06, tillæg A, lovforslag nr. L 17, s. 303 f., og Folketingstidende 2006-07, tillæg A, lovforslag nr. L 137, s. 4583 f.

Herudover finder Højesteret, at det var en fejl, at Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte (advokat) ikke kom nærmere ind på den bevismæssige betydning af, at de indberettede episoder angik forhold i efteråret 2001 og foråret 2003 og således lå henholdsvis 19 og 17 år tilbage i tid. Det bemærkes herved, at de afgivne forklaringer ikke var overensstemmende, og at der ikke forelå objektive eller tidsnære beviser.

Endvidere finder Højesteret, at Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte (advokat) i lyset af navnlig Vidne 2's forklaring burde have gennemført yderligere interviews med Person 5 og Appellant, tidligere Sagsøger med henblik på at afdække de nærmere omstændigheder vedrørende episoden i Appellants, tidligere Sagsøger lejlighed i efter-året 2001. I den forbindelse kunne de nævnte personer have fået adgang til at forholde sig til de forklaringer, de andre havde afgivet under advokatundersøgelsen.

Som følge af de nævnte fejl og mangler ved advokatundersøgelsen finder Højesteret, at Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte (advokat) ikke har haft tilstrækkeligt grundlag for at konkludere, at Appellant, tidligere Sagsøger ved de to episoder i 2001 og 2003 har be-

gået seksuel chikane. Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte (advokat) har dermed tilsidesat den omsorgspligt, der påhvilede hende, og Højesteret finder, at hun har handlet ansvarspådragende over for Appellant, tidligere Sagsøger.

4. Årsagsforbindelse og adækvans

Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte (advokat) har anført bl.a., at Appellant, tidligere Sagsøger skal påvise, at såfremt hun ikke havde begået de fejl, som han hævder, hun har begået, ville det have ført til, at Virksomhed A/S 1 ville have truffet en anden beslutning end beslutningen om ikke at bruge ham som Stilling 1. Hun har anført, at dette har Appellant, tidligere Sagsøger ikke bevist, da Virksomhed A/S 1 i lyset af de to indberetninger alligevel ville have truffet beslutning om ikke at bruge ham. Derfor foreligger der ikke den fornødne årsagsforbindelse mellem hendes eventuelle fejl og de påståede tab. Hertil kommer, at der ikke foreligger den fornødne årsagsforbindelse, fordi de påståede tab ikke var en følge af Appelindstævntes, tidligere Sagsøgte (advokat) undersøgelse, men af det dokumentarprogram, ”Titel”, som blev Udeladt.

Henset til det, som er anført ovenfor i afsnit 3.1. om karakteren af advokatundersøgelsen, og til den grove karakter af de fejl, som Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte (advokat) har begået, finder Højesteret, at der alene kan statueres ansvarsfrihed, hvis hun kan påvise, at der ikke er årsagsforbindelse mellem de begåede fejl og Appellants, tidligere Sagsøger tab.

Ved vurderingen heraf lægger Højesteret vægt på, at det af den mundtlige redegørelse for advokatundersøgelsens konklusioner fremgik, at Appellant, tidligere Sagsøger havde udsat de pågældende kvinder for seksuel chikane, uden at det i tilstrækkelig grad fremgik, hvad den seksuelle chikane bestod i, eller hvad denne konklusion var baseret på. Selv om Appellant, tidligere Sagsøger ikke var gået ud i offentligheden med advokatundersøgelsens konklusioner, må det antages, at konklusionerne efter undersøgelsens karakter og de involverede personer under alle omstændigheder var kommet til offentlighedens kendskab.

Resultatet af undersøgelsen var på den anførte baggrund egnet til i betydelig grad at nedsætte Appellants, tidligere Sagsøger omdømme, og det er nærliggende at antage, at dette sammenholdt med selve opsigelsen har sammenhæng med den psykiske belastningsreaktion, som Appellant, tidligere Sagsøger har henvist til.

I lyset heraf finder Højesteret, at Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte (advokat) ikke har bevist, at andre forhold end hendes fejl i forbindelse med gennemførelsen af undersøgelsen var årsag *til*, at Appellant, tidligere Sagsøger var uden arbejde indtil februar 2023, *til* hans udgifter til psykolog og psykoterapeutbehandling og *til* de omstændigheder, der begrundet hans krav på godtgørelse for svie og smerte.

Herefter finder Højesteret, at der er den fornødne årsagsforbindelse mellem Appelindstævntes, tidligere Sagsøgte (advokat) ansvarspådragende fejl og de tab, som Appellant, tidligere Sagsøger gør gældende, at hun skal erstatte.

Højesteret finder endvidere, at Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte (advokat) ikke har påvist, at Appellants, tidligere Sagsøger tab ikke er en påregnelig følge af hendes ansvarspådragende fejl.

5. Konklusion og sagsomkostninger

Højesteret tager ikke Appelindstævntes, tidligere Sagsøgte (advokat) afvisningspåstand til følge.

Højesteret tager Appellants, tidligere Sagsøger påstand til følge som nedenfor bestemt.

Sagsomkostninger for landsret og Højesteret fastsættes til 443.000 kr., heraf 350.000 kr. til dækning af udgift til advokat og 93.000 kr. til dækning af retsafgifter.

THI KENDES FOR RET:

Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte (advokat) skal til Appellant, tidligere Sagsøger betale 1.990.602,65 kr. med procesrente fra den 15. maj 2023.

I sagsomkostninger for landsret og Højesteret skal Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte (advokat) betale 443.000 kr. til Appellant, tidligere Sagsøger.

De idømte beløb skal betales inden 14 dage efter denne højesteretsdoms afsigelse, og sagsomkostningsbeløbet forrentes efter rentelovens § 8 a.

Publiceret til portalen d. 09-12-2025 kl. 12:00

Modtagere: Advokat (H) Jonas Christoffersen, Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte
(advokat), Advokat (H) Ole Spiermann, Appellant, tidligere Sagsøger